

Lp.	Określenie wykroczenia
14.	Za brak właściwego oznaczenia statku napisami określającymi nazwę, numer rejestracji, port macierzysty, znak wolnej burty, podziałki pomiarowej itp.
15.	Za brak przepisowego oznaczenia statków załadowanych materiałami niebezpiecznymi
16.	Za brak na obiekcie pływającym dokumentów statkowych przewidzianych przepisami żeglugowymi
17.	Za uprawianie żeglugi obiektem pływającym z niekompletną załogą
18.	Za nieobecność sternika przy sterze w czasie ruchu obiektu pływającego
19.	Za rzucanie kotwicy i wleczenie w miejscu zakazanym
20.	Za nieoznaczenie miejsca zgubionej kotwicy lub za niezameldowanie o fakcie jej zgubienia
21.	Za uprawianie żeglugi w porze nocnej bez świateł przewidzianych w przepisach
22.	Za nieoznaczenie strony wolnego przejazdu podczas zakotwiczenia na postój lub niewystawienie świateł sygnałowych w czasie postoju w nocy na szlaku żeglugowym
23.	Za uszkodzenie znaków żeglugowych na wodzie lub na brzegu
24.	Za zatrzymanie się lub dobijanie do brzoju w miejscach zakazanych

Lp.	Określenie wykroczenia
25.	Za brak obsługi wachtowej (dyżurnej) na obiekcie pływającym w czasie postoju na szlaku żeglownym
26.	Za pozostawienie tratwy na drodze wodnej bez dozoru lub za zatarasowanie spławianym drewnem szlaku żeglugowego
27.	Za spowodowanie zderzenia obiektów pływających bez poważniejszych następstw.

Podstawa prawna: art. 15 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182) w związku z:

- co do pkt 1 — zarządzeniem Ministra Żeglugi z dnia 20 stycznia 1956 r. w sprawie warunków sanitarnych na statkach żeglugi śródlądowej (Monitor Polski Nr 11, poz. 139),
- co do pkt 2—26 — zarządzeniem Ministra Żeglugi z dnia 23 lutego 1961 r. w sprawie uprawiania żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych (Monitor Polski Nr 23, poz. 111),
- co do pkt 27 — instrukcją Ministra Żeglugi z dnia 17 lipca 1962 r. w sprawie trybu postępowania w związku z wypadkami żeglugowymi na śródlądowych drogach wodnych żeglownych i spławnych (Monitor Polski Nr 59, poz. 284).

332

OKÓLNIAK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 września 1964 r.

w sprawie pokrywania przez zakłady pracy niektórych wydatków, związanych z udzielaniem pomocy dla studentów i absolwentów szkół wyższych.

W celu ujednolicenia zasad pokrywania przez zakłady pracy wydatków określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1964 r. w sprawie pomocy materialnej dla studentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 4, poz. 23), zwanym dalej „rozporządzeniem z 28 stycznia 1964 r.”, oraz w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1964 r. w sprawie zatrudniania absolwentów szkół wyższych oraz orzekania o obowiązku zwrotu kosztów wykształcenia (Dz. U. Nr 22, poz. 146), zwanym dalej „rozporządzeniem z 13 czerwca 1964 r.” — wyjaśnia się, co następuje:

1. Zakłady pracy będące jednostkami budżetowymi pokrywają niżej określone wydatki z kredytów budżetowych, jak następuje:

- 1) odszkodowania z tytułu niezawarcia przez zakład pracy umowy o pracę z absolwentem (§ 32 ust. 1 rozporządzenia z 13 czerwca 1964 r.) lub z tytułu rozwiązania tej umowy przez absolwenta bez wypowiedzenia (§ 38 ust. 5 rozporządzenia z 13 czerwca 1964 r.) — z § 1. Osobowy fundusz płac,
- 2) wydatki z tytułu różnicy między czynszem płaconym przez absolwenta za mieszkanie wynajęte we własnym zakresie a wysokością opłaty za pomieszczenie zastępcze (§ 13 ust. 3 rozporządzenia z 28 stycznia 1964 r. oraz § 29 ust. 1 rozporządzenia z 13 czerwca 1964 r.) — z § 6 Renty i inne świadczenia,
- 3) koszty przejazdu stypendysty do zakładu pracy (§ 12 ust. 2 rozporządzenia z 28 stycznia 1964 r.), koszty przejazdu absolwenta do miejsca jego stałego pobytu bądź do siedziby pełnomocnika lub do zakładu pracy (§ 34 pkt 1 rozporządzenia z 13 czerwca 1964 r.), koszty pobytu absolwenta w hotelu (§ 29 ust. 3 i § 34 pkt 2 roz-

porządzenia z 13 czerwca 1964 r.) oraz koszty przeniesienia pracownika-absolwenta zamiejscowego do miejscowości będącej siedzibą zakładu pracy (§ 30 rozporządzenia z 13 czerwca 1964 r.) — z § 7 Podróże służbowe i przeniesienia.

Wszystkie wymienione wyżej wydatki należy pokrywać z tego działu i rozdziału klasyfikacji budżetowej, z którego finansowany jest zakład pracy.

2. Przedsiębiorstwa i inne jednostki, działające według zasad rozrachunku gospodarczego, pokrywają wymienione w ust. 1 wydatki ze środków obrotowych w ciężar kosztów ogólnych, a pozostałe jednostki — w ramach ich planów finansowych, z zarachowaniem na właściwe podziałki klasyfikacji wydatków.

3. Jednocześnie wyjaśnia się, że przez wysokość opłaty za pomieszczenie zastępcze, o której mowa w § 13 ust. 3 rozporządzenia z 28 stycznia 1964 r. i w § 29 ust. 1 rozporządzenia z 13 czerwca 1964 r., należy rozumieć opłatę za hotel robotniczy odpowiedniej kategorii, określoną w zarządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 4 maja 1957 r. w sprawie opłat za korzystanie z hoteli robotniczych (Monitor Polski Nr 37, poz. 242). Kategorię hotelu robotniczego określa się według standardu mieszkania wynajętego przez absolwenta we własnym zakresie. W roku 1964 jednostki budżetowe pokrywają wymienione wyżej wydatki w granicach kredytów, przewidzianych w ich planie wydatków w podziałkach klasyfikacji, określonych w ust. 1; w razie potrzeby mogą być dokonane zwiększenia kredytów w trybie obowiązujących przepisów.

Minister Finansów: w z. J. Trendota